

نامه سرکشاده عنوانی کنفرانس دوم بن!

تجربه ناکام جامعه بدون طبقه و اسلام بدون مرز به گودال تاریخ ما پیوسته بود! از کنفرانس دوم بن آرزوی بازنگری و رفع نواقص دمکراسی حقیقی را داریم!

پس از ده سال حضور جامعه جهانی با تأسف به تکرار اذعان میدارم که: به دلیل نبود حزب فراگیر ملی، ناگزیرم به شکل انفرادی به نیابت از اکثریت خاموش ملت غیور و تشنه به صلح عادلانه، نکات چند پیرامون کنفرانس که شاید سرنوشت ساز برای ملت افغانستان باشد! و از جانبی برای اعتبار و قدرت رزمی پیمان ناتو و جامعه جهانی که در فقدان وحدت نظر و عمل در تنگنا قرار گرفته اند، و در این تازگی ها معترف اند که ادامه جنگ و کشتار مردم بی دفاع ما نیز راه حل نیست، در خور اهمیت به سزای باشد.

به عقیده ما عوامل منفی ریشه یا بی گردد و نقشه راه مستلزم باز نگری جدی قرار داده شود. نا گفته پیداست که ملل مترقی جهان به طرحهای شعارگونه بی ثمر، پر مصرف و غیر شفاف این ائتلاف دیگر اعتمادی ندارند. اینجانب منحصراً یک فرد افغان، خود را در برابر مردم دردمند و سوگوار افغانستان، احزاب مترقی جهان، سازمان حقوق بشر، نهاد های مدنی و خانواده های که فرزندان جوان خویش را در ائتلاف جهانی برای بهروزی مردم ما جهت کمک و بر گشت تأمین امنیت فرستاده اند، مسوول دانسته و از تمام کشور های که پول مالیه دهنده گان کشورهای شانرا سخاوت مندانه به مصارف بزرگ نظامی متقبل گردیده اند اعلام بدارم که:

اگر واقعینانه بدون غرض و مرض ده سال قبل پلان دقیقتر با معیار ها و افزار بهتر مطرح میگردید امروز ما شاهد موفقیت و پیشرفت های عظیم سیاسی اقتصادی اجتماعی، با پشتوانه قوی مردم افغانستان، کمترین تلفات انسانی با حمایت کشورهای منطقه و جهان میبودیم. که با کمال تأسف امروز چنین نیست!

نظامیان دولت پاکستان و به خصوص سازمان جهنی آی اس آی، دوست! و تربیت شده کشورهای انگلستان و امریکا که شاید به اشتباه، یگانه وسیله شکست شوروی ها تشخیص داده شده بود. از امکانات جهان غرب در دشمنی با افغانستان و هندوستان تا سرحد اتمی شدن و ایجاد لانه های تروریزم جهانی پیش رفته، خواسته یا ناخواسته از حمایت کشورهای غربی سوی استفاده نمودند.

کمتر عمل تروریستی در جهان بوقع پیوسته است که سرخ آن به پاکستان پیوند نداشته باشد.

آیا مسوول و قاتلین اصلی فرزندان کشور های شامل ائتلاف در افغانستان این دوستان! آی اس آی شما نیست؟ یقیناً در کنار سائر دهشت افگنان خارجی مصروف در جنگ علیه دولت افغانستان تعدادی افغان تبار پشتون و غیر پشتون نیز وجود دارند که اکثریت مطلق شان بعد از تربیت و تجهیز به منظور افغان کشی بخصوص نابود سازی قوم پشتون که یکی از دلایل عمده آن هم سرحد بودن این مناطق با پاکستان میباشد، بالاترین تلفات را متحمل گردیده اند. صرف نظر از کشتار علما، روحانیون، استادان و منورین این مناطق سوختاندن مکاتب، تخریب پل و پلچک، شفاخانه و ... پیوسته عمده ادامه دارد.

با درامه مخفی ساختن رهبر القایده، بازی دوگانه و عدم صداقت پاکستان با ائتلاف جهانی آفتابی گردید.

به عقیده مردم ما تازمانیکه نظامیگران پاکستان و ایران صادقانه و برای همیشه دست از مداخله برندارند، و در عمق سیاست استراتژی یک خویش در قبال افغانستان به سیاست خارجی خویش تغییری وارد نیاورند، و قوای ائتلاف جهانی تفکیکی بین مخالفین سیاسی دولت کابل و دهشت افگنان تروریست قایل نگردند، صلح پایدار، تأمین امنیت و عدالت، ممکن نخواهد بود. و تا زمانیکه دولت افغانستان با همکاری جامعه جهانی برای مردم زمینه ایجاد کار و مسکن، زمینه تعلیم و تحصیل، همکاری در بخش زراعت و آبیاری، شهر سازی، برق و انرژی صحت عامه، تجارت، تقویت نهاد های قضایی، دفاعی و امنیتی بار عایت ترکیب واقعاً ملی آن صورت نگیرد ثبات و امنیت تأمین گردیده نمیتواند.

بناءاً در رابطه، نکات چند به عرض برسانم.

۱: ملت مسلمان افغانستان هر گونه حملات تروریستی، انتحاری، کشتار افراد بیگناه، غارتگری، چپاول و اعمال تخریب کارانه مخالفین دولت و بمبارد مان کور و عملیات های غیر دقیق غیر ضروری قوای خارجی را انجام اعمال ضد بشری، در تناقض به احکام الهی و قوانین ملل متحد ارزیابی نموده، اعمال طرفین زور گو را مخالف منافع کشور و مانع صلح دانسته، شدیداً تقبیح مینمایند. مردم ما تجارب تلخ و ستمگری رژیمهای به اصطلاح دکتاتوری پرولتاریا و چپاولگری تنظیم های مجاهد نما را تجربه نموده از هر نوع افراطی گری چپ، راست متنفرد بوده و دمکراسی رانیز در چوکات انطباق جامعه افغانی، مطابق نبض مردم پذیرا اند.

۲: مداخله نظامی کشور های همسایه ایران بخصوص راکت پرانی دولت پاکستان، در حضور و موجودیت قوای انتلاف، به کشور ما جز عدم صداقت دوستان بین المللی به افغان ها تعبیر دیگر شده نمیتواند و به هیچ دلیلی بی طرفی و نظاره گر بودن جامعه جهانی قابل توجیه نیست.

۳: حق مساوی و استفاده راه ترانزیت از طریق خاک پاکستان- افغانستان، مطابق قوانین عادلانه بین المللی صورت گیرد و در حمایت جامعه جهانی قرار داده شود، دولت پاکستان در طول تاریخ، یک جانبه و ظالمانه از این امکان استفاده سیاسی برده است.

۴: عدم حمایت از نیرو های بد نام و جنایتکاران جنگی ناقضین حقوق بشر، نه سپردن قرارداد های کلان پولی، میلیاردی شدن از مجرای فساد اداری و رشوه، تجارت مواد مخدر، آدم ربایی، غصب زمین های دولتی و شخصی مردم بی دفاع، سرقت های مسلحانه و بدنام ساختن بازار آزاد، سوی استفاده از مقام و قدرت دولتی که شما بنا بر فیصله عجولانه و عدم شناخت از این فراریان جنگی و بی گانه به قانون منحنی همکاری پذیرفته، مجدداً بر سرنوشت مردم دردمند ما بنام همکاران مطمئن دول و احزاب مترقی جهان در مبارزه علیه تروریسم وانمود کرده و بدون رعایت عدالت، با زور بمباردمان های بی ۵۲ صاحب مکننت ساخته شدند. امروز کمربندی همتی تجزیه کشور را که ناممکن و غیر عملیست با سوی استفاده از ریکارد قومی، زبانی، سمتی که هیچ رابطه به دمکراسی و آزادی بیان نداشته، جامعه جهانی را به غلط مدافع تجزیه کشور وانمود ساخته و یکبار دیگر ظالمانه ملت افغانستان را در برابر نیات نیک بشریت مترقی نسبت به مردم افغانستان قرار میدهند. نا ممکن است افراد مافیایی و جنایت کار مجری قانون و باورمند به دمکراسی باشند.

۵: تعلیم، تربیه، اکمال و تجهیز اردوی ملی، پولیس ملی و ریاست امنیت ملی حتمی و ضروری پنداشته شده مشروط بر اینکه ترکیب ملی بودن آن جداً رعایت گردد.

۶: صرف نظرات توانای و صداقت دولت افغانستان، مبارزه با مواد مخدر سیاست صادقانه، علنی، شفاف و یک دست جامعه جهانی را نیاز مند است.

۷: کمک های مالی حداقل % ۸۰ در اختیار دولت قرار گیرد، مشروط بر حسابدهی دقیق و شفاف

۸: ایجاد پایگاه نظامی نقاط مهم و اساس سرحدی، ایران و پاکستان نیاز جدی بوده اولویت های استخباراتی و امنیتی دارد

۹: صلح عادلانه و قابل قبول، مصالحه، مفاهمه و دیالوگ با مخالفین و طالبان نه تنها امروز، بلکه قبل از تهاجم به وطن محبوب ما حتمی و ضروری بوده اما بدون مداخله پاکستان و ایران.

۱۰: حمایت های سیاسی از والیان، حکام و مقامات محلی تا سرحدی قابل قبول بوده میتواند که باعث انارشیزم نگردد، و علاوه افرادی که به دولت مرکزی اخطار و مشکل ایجاد مینمایند حمایت صورت نگیرد. من به همه مادران و خانواده های داغدار افغان و خارجی که عزیزان و جوانان خویشرا در افغانستان از دست داده اند، تسلیت عرض نموده و از شما اعضای محترم شرکت کننده این کنفرانس با اهمیت که میتواند به این فاجعه نقطه پایان بگذارد، آرزوی موفقیت و بهروزی برای ملت تشنه به صلح و باعزت افغانستان نموده از همه بخصوص از دوست دیرین مردم افغانستان، دولت و مردم صلح دوست کشور میزبان آلمان اظهار سپاس و شکران نمایم.

پایان

